

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำหนาว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันที่ ๑๐ เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

เราทั้งหลายนี้เป็นผู้ที่ประเสริฐ เป็นทั้งคนดีเป็นทั้งมีปัญญา เป็นทั้งคนมีปัญญา
และคนดี

เราทั้งหลายต้องพากันรู้พากันเข้าใจ ต้องรู้คุณรู้ประโยชน์ เพื่อจะได้เอาธรรม
นำชีวิต เอาความดีเอาความถูกต้องเอาปัญญานำชีวิต เราทั้งหลายจะได้เข้าถึง
บริสุทธิคุณเพื่อเอาธรรมนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติ
การปฏิบัติ

เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี ไม่มากเกินไป
ไม่น้อยเกินไป รู้ริยสัจสี่ รู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์

รู้ธรรมรู้สภาวะธรรม รู้ความจริง เราทั้งหลายจะได้มีแต่เหตุแต่ปัจจัย เป็นไป
เพื่อความสุข ไม่มีความทุกข์ มีแต่ปิติมีแต่สุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องรู้ต้องเข้าใจในการประพาศการปฏิบัติ เพื่อความสมบูรณ์แห่งความถูกต้องทั้งอรรถทั้งพยัญชนะ ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ ที่ถูกต้อง เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ ด้วยความตั้งใจตั้งเจตนาของเราที่มีแต่สติ มีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา มีความเข้าใจ มีสัมมาทิฐิมีปัญญานำชีวิต

เพราะความรู้ความเข้าใจนี้มันไม่ใช่ความจำนนเป็นความเข้าใจนะ ความเข้าใจนี้มันจะไม่ลืม แต่ความจำนนมันลืม

เราทั้งหลายต้องพากันทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ ทั้งอรรถทั้งพยัญชนะ อย่าได้ขาดตกบกพร่อง ความสงบของเราต้องเพียงพอ ปัญญาของเราต้องเพียงพอ

ศีลของเราอย่าให้ขาด อย่าให้ต่าง อย่าให้ขาดตกบกพร่อง

สมาธิความตั้งมั่นในธรรมในปัจจุบันธรรม ในพระธรรมในพระวินัย

เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร ยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้องทั้งหมด

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสพวกเราทั้งหลายว่า เราได้รู้จักเจ้าเสียแล้ว สังสารวัฏในการเวียนว่ายตายเกิด เรารู้จักเจ้าเสียแล้ว เจ้าจะทำบ้านทำเรือน สร้างภพสร้างชาติให้เราไม่ได้อีกต่อไป

ท่านได้หยุดวิภวสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจ เสวยวิมุตติสุข

เราทั้งหลายจะได้หยุดภพหยุดชาติด้วยความรู้ความเข้าใจ หยุดวิภวสงสารด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญาที่ติดต่อกันต่อเนื่อง

สัมมาสมาธิที่เป็นปัญญา จะทำให้ศีลสมาธิปัญญาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นเอกัคคตา คือการประพฤติกการปฏิบัติให้ติดต่อกันเนื่องไม่ขาดสาย เป็นธรรม เป็นปัจจุบันธรรม ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อมนะ

เพราะสัมมาทิฐิเป็นความรู้ความเข้าใจมันไม่ใช่เป็นความจำเหมือนแต่ก่อน มันเป็นความรู้ความเข้าใจ เป็นทั้งสมณะเป็นทั้งวิปัสสนา ไม่ใช่เป็นสมาธิเป็นสมาบัติ เหมือนตั้งแต่ก่อนนะ เป็นความว่างจากความรู้ความเข้าใจ ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ ว่างด้วยความรู้ความเข้าใจแล้วก็เข้าสู่ภาคประพฤติกการปฏิบัติ

เราทั้งหลายเข้าถึงพระนิพพานยังตั้งแต่ว่าเรายังไม่ตาย

เราไม่ต้องรอให้เราตายไปก่อนเราจึงจะเข้าถึงพระนิพพาน

ปัจจุบันเรายังไม่มีพระนิพพาน อนาคตจะมีพระนิพพานได้อย่างไร เพราะปัจจุบันนี้มันเป็นพื้นเป็นฐานของอนาคตนะ อดีตก็มารวมที่ปัจจุบัน อนาคตก็เป็นฐานจากปัจจุบันนี้แหละ

เราทั้งหลายต้องมีพระนิพพานอยู่ที่ปัจจุบันนี้ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เป็นสัมมาทิฐิ เป็นศีล เป็นสมาธิ เป็นปัญญาที่ติดต่อกันเนื่อง เป็นกระแส เป็นกระบวนการของมรรคผลพระนิพพาน

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ว่ายังไม่ตายนะ เราต้องรู้จักการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติจะติดต่อกันเนื่องไม่ขาดสาย ประกอบด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ คือปัญญาที่ประกอบด้วยบริสุทธิ์คุณจะเป็นปฏิปทาที่ติดต่อกันเนื่องด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ

การดำเนินชีวิตของเราทั้งหลายก็จะมีแต่ความสุขมีแต่ปิติมีแต่สุขเอ็กคตา
ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพที่เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณ

เราทั้งหลายน่าจะจะได้เข้าถึงความไม่มีทุกข์ มีแต่ความสุขกันทุก ๆ คนด้วยความรู้
ด้วยความเข้าใจในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ

เพราะเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต เราจะมีสุขกันทุก ๆ คน
ไม่มีใครยกเว้นด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องเข้าใจ พากันเน้นมาที่ตัวของเรา มาปฏิบัติที่ตัวของเรา
มาประพฤติมาปฏิบัติในตัวของเราละ ถ้าเรารู้การประพฤติการปฏิบัติก็จะได้สร้างเหตุ
สร้างปัจจัย

ถ้าไม่รู้การประพฤติการปฏิบัติก็ไม่เข้าใจการประพฤติการปฏิบัติ ก็ไม่ได้สร้างเหตุ
สร้างปัจจัยในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมันเกิดจากเหตุ
เกิดจากปัจจัย เกิดจากกรรมเพราะมีกรรมเป็นพื้นฐาน

เราอย่าเอาตัวเอาตนเป็นพื้นฐานต้องเอาธรรมะเป็นพื้นฐาน ไม่เอาตัวตน
เป็นพื้นฐาน ไม่เอาความหลงเป็นพื้นฐาน เอาธรรมะเป็นพื้นฐานเอาธรรมเอาธรรมบุญ
เป็นพื้นฐาน เราถึงจะพากันมีพระธรรมมีพระวินัยเป็นพื้นฐาน เพราะเราทุกคนมีกรรม
เป็นพื้นฐาน เหตุอย่างไรมลก็ต้องเป็นอย่างนั้น

คนรุ่นใหม่สมัยใหม่ต้องพากันเข้าใจ ถ้าเราไม่เข้าใจเราจะเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง

ความหลงนั้นคือความไม่สงบนะ ความหลงนั้นได้แก่นิर्वรณทั้ง ๕

นิर्वรณทั้ง ๕ คือความหลง ความไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่าความหลง เราเอาความหลงเป็นที่ตั้ง เรามีตัวมีตนเรียกว่าความหลง

เราต้องพากันมีปัญญานะ ธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะทั้ง ๖ เป็นธรรม เป็นสภาวะธรรมไม่ใช่นิติบุคคลตัวตนนั้นคือเหตุคือปัจจัยที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจ มันเป็นธรรม เป็นสภาวะธรรมแห่งความหลงนะ

ความหลงนั้นคือความวอกวน ความวอกวนคือนิติบุคคลตัวตนที่เค้าเรียกว่าคนคนนะ

คำว่าคนแปลว่าวอกวน เป็นสังสาระ สังสารวัฏนะ เป็นวงกลมมันไปไหนไม่ได้ มันย่ำต๊อกอยู่ที่เก่าเค้าถึงเรียกว่าคนนะ

ปัญญาสัมมาทิฐิเราจะได้หยุดสัญญาตญาณด้วยความรู้ความเข้าใจ รู้จักสังสาระ รู้จักการเวียนว่ายตายเกิด

เราทั้งหลายต้องมาสงบด้วยความรู้เข้าใจ เข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะวาระจิตวาระใจของเรานั้น มันเป็นวาระมันเป็นขณะ

ความรู้ความเข้าใจนี้ถึงเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณ เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย เป็นธรรมนุญรัฐธรรมนุญนะ ธรรมนุญทั้งหลายในโลกนี้ชี้ให้เห็นในเรื่องผิดเรื่องถูก เรื่องดีเรื่องชั่ว เรื่องไม่ผิดไม่ถูกไม่ดีไม่ชั่ว เราต้องเข้าใจ

เราพากันเอาธรรมบุญเอารัฐธรรมนูญมาใช้มาประพุดติมาปฏิบัติ

เพราะเราทั้งหลายนะปัจจุบันนี้แหละจะหยุด เพราะปัจจุบันมันเป็นปัจจุบันขณะ
ความไม่ถูกต้องมันก็เป็นชั่วขณะ ความถูกต้องมันก็เป็นชั่วขณะ

ถ้าเราเอาธรรมนำชีวิตตัวตนก็เกิดไม่ได้ เราเอาความหลงนำชีวิตธรรมะก็เกิดไม่ได้
เพราะทุกอย่างมันอยู่ที่ขณะจิตขณะกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ

สัมมาทิฐิคือความเห็นถูกต้องความเข้าใจถูกต้องปฏิบัติถูกต้อง ปัจจุบันถึงเป็น
วาระสำคัญ เป็นวาระแห่งชาติของเราทุกคน

การประพุดติการปฏิบัติให้เราทุกคนให้มองเห็นวาระแห่งชาติ ชาติก็คือความเกิด

เราเอาความหลงนำชีวิตเราก็เวียนว่ายตายเกิดไม่รู้จักจบไม่รู้จักสิ้นมันเป็นวงกลม
มันเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่ความหลง

เอาความหลงเป็นที่ตั้งเราก็เป็นคนพลัดถิ่นนะ

คนพลัดถิ่นก็คือคนไม่ได้อยู่กับความสงบไม่ได้อยู่กับปัญญา ไม่ได้อยู่กับปัญญา
ไม่ได้อยู่กับความสงบนั้นเค้าเรียกว่าคนพลัดถิ่นนะ คนพลัดถิ่นก็คือคนอพยพนะ

ร่างกายเค้าก็ยังมีบ้านมีที่อยู่มีที่อาศัย ใจของเราจะถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ ใจของเรา
ก็จะไม่มีบ้าน ไม่มีความสงบไม่มีปัญญา ไม่มีปัญญาไม่มีความสงบ เรียกว่าหัวใจ
พลัดถิ่นนะ หัวใจอพยพนะ เพราะเราเอาความหลงเป็นพื้นฐาน เอาความไม่รู้ไม่เข้าใจ
เป็นพื้นฐาน

ช่างหัวมัน สิ่งที่แล้วก็แล้วไป เราต้องเข้าใจ ให้พากันตั้งใจใหม่ เพื่อเอา
ความถูกต้องนำชีวิต เอาความสงบเอาปัญญานำชีวิต

เราพากันทั้งความถูกต้อง ทั้งศีลทั้งสมาธิทั้งปัญญา เอาความหลงนำชีวิต
เอาความวุ่นวายนำชีวิต มันก็ไม่สงบมันก็วุ่นวาย

มันก็ไม่ต่างอะไรกับแผ่นดินไหวที่ประเทศพม่าเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ที่มณฑลเหล่ย์
มันพังพินาศพังทะลายคนตายตั้งหลายพันคนนะ ความไม่รู้ความไม่เข้าใจ
มันก็พังพินาศ เพราะเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต ชีวิตของเราก็ต้องพังพินาศ
ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ

เราก็พากันทั้งความถูกต้องทั้งความสงบทั้งปัญญา ทั้งศีลทั้งสมาธิทั้งปัญญา
ทั้งสิ่งที่เป็นอุปการะมากที่เป็นอุปการะคุณ

ความไม่รู้ไม่เข้าใจทำให้เราทั้งสิ่งที่ถูกต้อง ทั้งสิ่งที่เป็นอุปการะคุณนะ

เราดูภาพรวมของโลกของประเทศ ความไม่รู้ไม่เข้าใจเอาความหลงนำชีวิต
พัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์อย่างเดียว ไม่ได้พัฒนาเรื่องจิตเรื่องใจไปพร้อม ๆ กัน
ทั้งสิ่งที่มีอุปการะคุณไป

คนหนุ่มคนสาวพากันทั้งพ่อทั้งแม่ ทั้งคนพิการ ทั้งถิ่นฐานไปหากินในต่างแดน
เพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจ

ถ้าเราเข้าใจเราทั้งหลายจะไม่ทั้งที่ถูกต้อง จะไม่ทั้งธรรมทั้งธรรมนุญรัฐธรรมนุญ
เพราะธรรม ธรรมนุญ รัฐธรรมนุญเป็นสิ่งที่มีการคุณ

ว่าธรรมทั้งหลายทั้งปวงนั้นมีอุปการะคุณต่อพวกเราทั้งหลายมาก เป็นเหตุ
เป็นปัจจัย เพราะทุกอย่างมันคือเหตุคือปัจจัย เราจะทั้งเหตุทั้งปัจจัยนั้นไม่ได้

มนุษย์เราถึงต้องมีการเรียนการศึกษาเพื่อให้เกิดปัญญา มีปัญญา

มนุษย์เรามีตาเนื้อตาหนังอย่างเดียวไม่เพียงพอมันต้องมีตาปัญญา

พวกเราทั้งหลายต้องพากันมารู้เรื่องของพระนิพพานนะ

พระนิพพานเป็นสัมมาทิฐิที่มีความเห็นถูกต้อง ความเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เป็นสิ่งที่ไม่ได้เอามาตัดออกหรือว่าไม่ได้เอาไปเพิ่ม มันเป็นความพอดี เป็นความเพียงพอพอเพียง มันเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมเป็นบริสุทธิ์คุณ

การเรียนหนังสือก็เพื่อปัญญาบริสุทธิ์คุณ การทำงานก็เพื่อปัญญาบริสุทธิ์คุณ อริยมรรคที่ประกอบด้วยกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะที่ประกอบด้วยบริสุทธิ์คุณ

ความเห็นถูกต้องความเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้องมันจะเข้าถึงพระนิพพาน ตั้งแต่เรายังไม่ตาย เรียกว่าความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ มันจะดำเนินทางไปสู่หนทางที่ประเสริฐ มันเป็นกระบวนการ เป็นเหตุเป็นปัจจัย ของพระนิพพาน เป็นผู้เข้าสู่ซุบเปอร์ไฮเวย์แห่งความดับทุกข์ เข้าถึงพระนิพพาน ตั้งแต่ยังไม่ตายนี้แหละ

เราต้องเข้าใจเรื่องพระนิพพานนะ

เราทั้งหลายอย่าเอาพระนิพพานมาเป็นนิติบุคคลตัวตน เพราะว่าพระนิพพาน ไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน เป็นความดีเพื่อความดี เป็นศีลเพื่อศีล เป็นสมาธิเพื่อสมาธิ เป็นปัญญาเพื่อปัญญา ชีวิตนี้ก็จะมามีแต่ปิติมีแต่สุขมีแต่เอกัคคตา เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ

เราพากันเรียนหนังสือ เราให้ลูกให้หลานไปเรียนหนังสือเพื่อความรู้ความเข้าใจ เพื่อจะมีปัญญาสัมมาทิฐิ เราต้องรู้ความหมายแห่งการเรียนหนังสือ เราเรียนหนังสือ ก็เพื่อเราจะดำเนินชีวิต เพื่อมรรคผลพระนิพพาน

แล้วก็รู้ความหมายในการทำงานอีกด้วยการทำงานนี้ก็ทำงานเพื่อพระนิพพาน

เราทั้งหลายจะได้รู้เข้าใจว่าชีวิตของเรานี้เกิดมาเพื่อความดีเพื่อปัญญา เพื่อปัญญาเพื่อความดี เป็นบารมี ๑๐ ทศเบื้องต้นของบารมี เป็นบารมี ๒๐ ทศ ท่ามกลาง เป็นบารมีสูงสุด ๓๐ ทศ สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ

เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี

เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ท่านตรัสกับพสกนิกรชาวไทย ชาวโลก ให้เข้าออกเข้าใจในธรรมในสภาวะธรรม

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจเรื่องความพอเพียงเพียงพอ

เราอยากให้มันมากมันก็ไม่มาก

เราอยากให้มันน้อยมันก็ไม่น้อย

เราต้องรู้จักความพอเพียงเพียงพอ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา

อย่างเทศกาลสงกรานต์ปีใหม่นี้เป็นต้น คนทั้งหลายเค้าไปทำงาน อยู่ที่ปริมาตรอยู่ในเมืองหลวงเมืองกรุง เวลาเค้ากลับบ้านเพราะส่วนราชการเค้าหยุด เพื่อให้ทุกคนได้กลับบ้านสถานที่

เมื่อมันกลับพร้อมกันรถมันก็ติด อันนี้เราต้องเข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัย เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจอริยสัจสี่ เราไม่เข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัยเราก็เป็นทุกข์เพราะรถมันติดนะ

ถ้าเราเข้าใจอันนี้มันเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรมมันกลับบ้านพร้อม ๆ กัน รถมันก็ต้องติดอย่างนี้

เราทั้งหลายก็ต้องมารู้จักความพอเพียงเพียงพอ เราทั้งหลายก็ต้องมามีความสงบ มีปัญญา เรื่องกายมันก็ติดอย่างนี้แหละ ใจของเราก็อยาไปติด

เพราะคนเรานะคิดดูดี ๆ นะ เราอยากจะให้มันยาวเราก็อันนั้นมันสั้น อยากจะให้มันสั้นก็ว่าอันนี้ยาว อยากให้มันเร็วก็ว่าอันนี้มันช้า อยากให้มันช้า ก็ว่ามันเร็ว ที่แท้จริงมันเป็นความไม่พอดีเป็นความไม่เพียงพอ

เราต้องรู้เข้าใจ เราอยู่ที่ไหนเราจะไม่ได้เผาตนเอง ไม่ได้เผาคนอื่น เราทั้งหลาย จะได้มีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบนะ

เราทั้งหลายต้องรู้จักธรรมรู้จักสภาวะธรรม เพราะทุกอย่างมันเป็นประภัสสร ของเหตุของปัจจัย รูปมันก็เป็นเหตุเป็นปัจจัย เสียงมันก็เป็นเหตุเป็นปัจจัย ทุกอย่างเป็นเหตุเป็นปัจจัย

เราต้องรู้เหตุรู้ปัจจัย เราทั้งหลายจะไม่ได้มีความทุกข์อะไร เพราะเรารู้เหตุรู้ปัจจัย เราทั้งหลายจะได้รู้ธรรมรู้สภาวะธรรม รู้ความเป็นประภัสสรนะ

เราต้องปรับใจเข้าหาความพอเพียงเพียงพอ เข้าหาความพอดี

เราทั้งหลายต้องมีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ

เราทั้งหลายจะต้องพากันรู้เหตุรู้ปัจจัย เราทั้งหลายต้องมีความสงบบมีปัญญา
รู้เหตุรู้ปัจจัย ไม่ต้องไปวุ่นวายอะไรตามสิ่งต่าง ๆ นะ มีแต่ความสงบบมีปัญญาด้วย
ความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายต้องพากันรู้พากันเข้าใจ ต้องชอบคุณสิ่งต่าง ๆ ที่เปิดโอกาสให้เรา
ได้สร้างบารมีเพื่อเป็นมรรคเป็นอริยมรรค เพื่อมรรคผลนิพพานของเราจะได้สมบูรณ์

ถ้าทุกอย่างมันได้ไปตามความหลงมันก็จะหลงไปเรื่อยนะ ขนาดไม่ได้ตาม
ความหลงก็ยิ่งหลงอยู่

เราต้องชอบใจสิ่งทั้งหลายที่เปิดโอกาสให้เราได้ประพฤติปฏิบัติ ถ้าไม่มีความแกล้ว
ความเจ็บ ความตาย ความพลัดพราก เราจะเอาที่ไหนมาประพฤติมาปฏิบัติ
เพราะไม่มีเหตุมีปัจจัยให้เราได้มาประพฤติมาปฏิบัติ

พวกเราทั้งหลายให้พากันเข้าใจนะ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราก็จะไม่ได้รู้การประพฤติ
การปฏิบัติ เราจะพากันเอาความหลงนำชีวิตไปเรื่อย ๆ นะ

เราทั้งหลายต้องรู้ธรรมรู้สภาวะธรรม เราพากันประพฤติปฏิบัติในปัจจุบัน
ปัจจุบันต้องให้มีความสงบ เพราะความสงบต้องเป็นพื้นฐาน ความสงบเบื้องต้น
ท่ามกลางที่สุดนะ

ความสงบที่เราเอามาใช้งานในปัจจุบัน มันเป็นความรู้ความเข้าใจเป็นสัมมาทิว
ว่าเราต้องเอาธรรมนำชีวิต ไม่เอาความหลงนำชีวิต ที่มันอยู่ในระดับที่เป็นศีลนะ
มันเป็นความรู้ความเข้าใจธรรมสภาวะธรรมนะ

เราทั้งหลายจะไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อม มันเป็นปัญญาสัมมาทิฐิ มันจะไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม มันจะรู้ธรรมรู้สภาวะธรรม มันไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม มันเป็นสัมมาทิฐิ เป็นความรู้ความเข้าใจไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม

เอาปัญญานำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต ความเข้าใจระดับนี้มันเป็นศีลกับปัญญาไปพร้อม ๆ กันเป็นสมณะเป็นวิปัสสนาไปพร้อม ๆ กัน เป็นอริยมรรคมืองค์แปดนะ

ความรู้ความเข้าใจจะได้เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต

รู้เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างมันมีอยู่เพราะเรามีตามันก็มีรูปมีหูก็มีเสียง มีจมูกก็มีกลิ่น มีลิ้นก็มีรส มีกายก็มีสัมผัสนะ มีใจก็มีจิต เราต้องรู้เข้าใจ ระดับความรู้ความเข้าใจอย่างนี้แหละมันระดับของศีลนะ

เราต้องรู้เข้าใจว่ามนุษย์เรานี่ต้องรู้เข้าใจ มีปัญญาสัมมาทิฐิ ไม่เอาความไม่รู้ ไม่เข้าใจนำชีวิต ชีวิตของเราจะไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อมด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายถึงมีศีลเป็นพื้นฐาน มีปัญญาเป็นพื้นฐาน สองอย่างนี้ ศีลกับปัญญาต้องไปพร้อม ๆ กัน

เราทั้งหลายต้องพากันรู้ณะ ศีลกับธรรมต้องเป็นพื้นฐานกับเราทุก ๆ คนนะ

เราปฏิบัติติดต่อกันอย่างนี้มันก็จะป็นสมาธิโดยธรรมชาติ

เปรียบเสมือนต้นไม้ต้นหนึ่งนี้แหละ ต้นไม้ต้นหนึ่งเค้าได้อาหารของต้นไม้ เค้าไม่ใช่ได้จากส่วนใดส่วนหนึ่งนะ เค้าต้องได้มาจากทุกชิ้นทุกส่วนตลอดปริมาตรของต้นไม้

ต้องได้อาหารมาจากทางกิ่งทางก้านทางใบทางสาขาทางยอดตลอดปริมณฑล
แสงแดด อากาศ ออกซิเจน ต้นไม้นั้นจึงได้วิตามินโปรตีนเกลือแร่แร่ธาตุอย่างสมบูรณ์

ความรู้้นั้นจึงเป็นสัมมาทิฐิ ศิลานั้นเปรียบเสมือนสมณะ ศิลานั้นจึงมาหยุด
สัญชาตญาณ ไม่เป็นนิติบุคคลตัวตน

ศิลปินั้นถึงจะหยุดสัญชาตญาณที่เป็นนิติบุคคลตัวตน อันนี้ไม่คิดไม่พูดไม่ทำ
ศิลปินั้นที่จะหยุดนอกจากศิลปะไม่มี เพราะศิลปะเป็นพื้นฐานเป็นกรรมเป็นฐาน
เค้าเรียกว่าเป็นฐานที่เกิดสมาธิธรรมชาตินะ

พระศาสนานี้คือรู้ร้อยสัจสี รู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์
มีศิลปะเป็นพื้นฐาน มีธรรมบุญเป็นพื้นฐาน

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจในการประพาศการปฏิบัติ เราจะได้มีศิลปะเป็นพื้นฐาน
เพราะสิ่งทั้งหลายทั้งปวงคือเหตุคือปัจจัย

ถ้าเราตัดเรื่องภายนอกออกไป เน้นมาที่ปัจจุบันมันก็เป็นสมาธิ

เรายกเลิกสิ่งภายนอกหมดอยู่กับความสงบมันก็เป็นสมาธิ

ยกเลิกภายนอกหมดสมองของเราก็จะได้ออกซิเจน การได้ยกเลิกภายนอก
แล้วกลับมาหาความสงบกลับมาหาความถูกต้องสมองเราก็จะได้ออกซิเจน

จะได้เอาความถูกต้องกลับคืนมา เอาคาร์บอนไดออกไซด์เอาออกเสียออกไป

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

ถ้าเราทั้งหลายปฏิบัติเอาตั้งแต่สมาธิสมาบัตินี้มันไม่ได้นะ ความเข้าใจเรื่องพระศาสนานี้มันต้องเข้าใจ

พระศาสนาเปรียบเสมือนต้นไม้ต้องได้อาหารมาจากทุกทิศทุกทางของต้นไม้ อริยมรรคมันต้องได้มาจากทุกทิศทุกทาง ต้องรู้เข้าใจ

เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบนะ

เราทั้งหลายนะต้องรู้เข้าใจ ศีลของเราเพื่อยกเลิกด้วยยกเลิกตน เรียกว่ายกเลิกโลกธรรม ไม่เอาตัวตนนำชีวิต ไม่เอาโลกธรรมนำชีวิต อย่าให้โลภมันมาครองใจ ต้องเอาธรรมบุญมาครองใจ เอารัฐธรรมบุญมาครองใจ

เราทุกคนต้องเข้าอกเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ

เมื่อมันผ่านไปแล้วเราทั้งหลายก็พากันปล่อยพากันวาง เพราะมันผ่านไปแล้ว สิ้นอายุขัยแล้วเอากลับคืนมาไม่ได้

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ ทุกคนทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้แหละ ก็จะมีความดับทุกข์ได้ทุก ๆ ท่านทุก ๆ คน

ทุกคนก็เป็นพระได้ เพราะคำว่าพระคือปัญญาสัมมาทิฐิ ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง ทุกคนก็เป็นพระได้ คนที่เป็นพระไม่ได้คือคนไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต นี่เป็นพระไม่ได้

ความเป็นพระถึงเป็นสากล ทุกชาติทุกศาสนาทุกประเทศเป็นพระได้ เพราะอันนี้เป็นความรู้ความเข้าใจมันเป็นสากล ยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

เราทั้งหลายต้องพากันรู้ความเข้าใจ เพราะมันไม่ใช่ความจำ มันเป็นความรู้ ความเข้าใจมันเป็นปัญญาสัมมาทิฐิ

เราทั้งหลายเป็นผู้มีลมปราณเป็นผู้ประเสริฐ ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาความถูกต้องนำชีวิต ชีวิตของเรามันมีคุณมีประโยชน์เราต้องรู้เข้าใจ

เราจะได้ว่าชีวิตของเรานี้เกิดมาเพื่อจุดมุ่งหมายปลายทางคือพระนิพพาน ไม่ใช่ติดบุคคลตัวตนนะ

เราทั้งหลายพากันรู้เข้าใจธรรมะเข้าใจสภาวะธรรม ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกพวกเราทั้งหลายว่า อย่าได้พากันตั้งอยู่ในความประมาท เราต้องเข้าสู่ภาคประพาสภาคปฏิบัติ
